

Розділ 1

Гемпшир, Англія, 11 грудня 1795 року

У світлі місяця Джейн піднімає поділ своєї муслінової сукні й біжить скошеним газоном. Феєрверки закінчилися, але вона досі відчуває мускусний присмак пороху в роті, і шум натовпу перекриває струнний квартет, який грає в маєтку епохи Тюдорів у неї за спиною. Дев'ять година, і бал щойно почався. Джейн у супроводі двох старших братів — Джеймса й Генрі — прибула менш ніж годину тому, але вишукане товариство Гемпширу вже захмеліло й голосно перегукується.

Перетинаючи доглянутий сад, Джейн присідає за кожним величезним тисом, щоб переконатися, що поблизу нікого немає. Її серце калатає від самої думки про те, що її можуть помітити. Не приведи Боже, хтось дізнається, що вона втекла з вечірки без супроводу. Її ноги змерзли, і волога просочується крізь рожеві шовкові капці. Вони призначені для того, щоб танцювати на паркеті з червоного дерева, а не бігати по холодній траві.

У неї з рота йде пара. До неї тягнуться оголені гілки лабурному, наче кістки великого скелета, але вона біжить далі. Сьогодні вона та її розумний приятель дійдуть згоди. Він освідчиться їй, вона в цьому впевнена. Які слова обере Том? Моя люба Джейн, дозвольте сказати вам...

Міс Остін, я пропоную вам руку і серце... Вона уважно слухатиме й запам'ятовуватиме кожне слово. Це може знадобитися їй наступного разу, коли освідчуватимуться її героїні.

Миготливі вогні освітлюють дорогу до оранжереї. Джейн обережно натискає на ручку, але вона скрипить, і двері відчиняються з тріском. У туманному повітрі пахне екзотичними орхідеями, і Джейн прикладає руку до потилиці. Служниця заплела її каштанове волосся в доволі елегантний пучок, залишивши спереду локони, які обрамляють обличчя. Якщо її волосся змокріє, брати здогадаються, де вона була, і повідомлять матір.

З-за одинокої сосни виходить струнка постать. Він білявий і показний, вбраний у фрак кольору слонової кістки.

— Мадемуазель.

Глибокий тембр його голосу проникає в її серце й підштовхує до нього. Зупиняючись за крок від Тома, Джейн дивиться на нього крізь тремтливі вії.

— Дуже підступно з вашого боку заманити мене сюди саму.

Його ясно-блакитні очі сяють, на вустах грає споклива усмішка.

— Отже, ви зрозуміли, що я хочу вам повідомити?

— Я вас чудово розумію, мосьє Лефрой. — Погляд Джейн зупиняється на його губах, і вона дозволяє Тому обійняти її. Його губи торкаються її губ, і вона відхилила голову назад, щоб він її поцілував. Вони майже однаково на зріст, і це сприяє пестошам. Злившись у поцілунку, вони наштовхуються на ряд полиць. За спиною в Джейн падає на землю й розбивається брунатний горщик. Темний ґрунт розсипається по глиняних плитках. Джейн вивільняється з обіймів Тома й нахилиється,

щоб зібрати сплутане коріння й покласти рослину в розбитий горщик.

Том стає на одне коліно й торкається її обличчя. Невже він зараз освідчиться їй? Том спрямовує її погляд на себе.

— Облиште це кляте бадилля, Джейн. Воно нікому не потрібне.

— Але я мушу! Ми гості. Буде нечемно його тут залишати.

Серцебиття Джейн сповільнюється, поки вона ставить орхідею на полицю поряд з іншими. Вона проводить пальцями по високому стеблу, вкритому зеленкуватими квітами, надаючи йому початкового вигляду. Том заштовхує осколки горщика під шафу носком своєї туфлі.

— До того ж хтось здогадається, що ми тут були...

Він перериває її поцілунком. Повільно знімає шкіряну рукавичку з її руки. Джейн торкається своєю оголеною долонею його долоні, сплітаючи пальці. Крізь напівзаплющені повіки вона бачить, як утворюється конденсат і по стінах оранжереї стікає вода. Чекає, коли заграє музика. На підлогу крапає крапля води.

— Чекайте, щось сталося. Я не чую музики.

Джейн тягнеться рукою до найближчої шибки, протирає її й визирає надвір. Двері великої зали відчинені на терасу. Гості стоять уздовж стін, схиливши голови. На танцювальному майданчику порожньо.

Том відпускає її й випрямляється.

— Ваша правда. Занадто тихо. Сер Джон не став би виголошувати тост так рано.

— Мабуть, місіс Ріверз підганяє леді Гаркурт і баронета виголосити промову. Джонатан Гаркурт — найзавидніший парубок Гемпширу. Софі Ріверз не може дочекатися, коли її почнуть вітати із заручинами. Час

повертатися. Джеймс і Генрі шукатимуть мене. Кілька тижнів тому я поставила пів крони на те, що Софі його обкрутить.

Том пригнічено опускає плечі.

— Ідіть. Я піду за вами.

— Ми можемо зустрітись згодом? — Джейн не хоче йти, не домовившись про майбутню зустріч. Оранжерея — ідеальне місце для освідчення. Утім, якщо рідні Джейн помітять, що вона залишила бал, вони можуть ще більше обмежити її свободу. — На цьому місці, щойно танці відновляться?

Том сумно всміхається їй.

— Ну ж бо, ідіть! Дайте мені трохи часу зібратися з думками.

Джейн шаріється, обертаючись до дверей та притискаючи пальці до губ, щоб не засміятися.

— Чекайте! — Він махає їй рукавичкою.

Джейн обіймає його, безжурно хихочучи. Було б кумедно повернутися на бал з однією рукавичкою. Її брати розсердилися б, якби здогадалися, що вона загубила другу рукавичку на побаченні з малознайомим юнаком. Хоча Джеймс і Генрі прихильно ставляться до Тома, проте Джейн — їхня молодша сестра, тож їхній обов'язок — берегти її честь. Репутація леді — її найцінніший скарб. Особливо для молодої леді зі скромними ресурсами, як Джейн.

Вона забирає рукавичку, нахилиється для останнього поцілунку та йде в глибину ночі. Том не освідчився їй, проте його зачарований погляд і пристрасний поцілунок переконують Джейн у його почуттях.

Величезні дубові двері великої зали Дін-Гаузу відчинені. Зала, сповнена заможних гостей, випромінює світло

й тепло. Джейн вагається, розглядаючи плями від трави на своєму взутті й на подолі своєї найкращої муслінової сукні. Кассандра, старша сестра Джейн, якій належить ця сукня, засмутиться. Але вона не може дорікнути Джейн за зіпсовану сукню або за її легковажну поведінку в оранжереї, оскільки її тут немає. Готуючись стати членом нової сім'ї — Фаулів, Кассандра святкує Різдво з нареченим у Кінтбері.

Тож Джейн ризикує своєю честю, щоб і собі заручитися, інакше вона буде єдиною з восьми дітей Остнів, яка залишиться в Стівентонському пастораті. Важко уявити собі гіршу долю, ніж стати старою дівою й доглядати старих батьків. Джейн востаннє вдихає холодне повітря на повні груди й прослизає всередину.

Під склепінчастою дубовою стелею елизаветинського періоду перемовляються понад тридцять сімей, збившись у купки. Жінки з напівзаплющеними очима щось шепочуть одна одній, сховавшись за віялами, а джентльмени супляться й хитають головами. Невже про її вільність так швидко дізналися? Повернувшись спиною до гобелена, Джейн прямує вздовж стіни. Угорі в залізних тримачах яскраво палахкотять велетенські смолоскипи, розташовані через однакові проміжки. Музиканти п'ють і теревенять на балконі, поклавши інструменти на коліна.

У густому повітрі витають уривки фраз: «Нещасний випадок...», «Сера Джона покликали...».

Хвала Богу! Гуляння порушив не її проступок, а щось інше. Можливо, хтось перекинув чашу з пуншем або впустив окуляри в супницю. Бідолашні сер Джон і леді Гаркурт, скільки клопоту їм завдають гості!

Софі, найстарша з сестер Ріверз, яка начебто повернула увагу Джонатана Гаркурта, сидить на дивані, втупившись очима в дивовижні білі троянди на своїх

туфлях. Їй не завадило б трохи ентузіазму. Джейн не розуміє, які причини для смутку можуть бути в цих дівчат Ріверз, з їхньою вродою й тридцятьма тисячами фунтів на кожну. Особливо в Софі, яка причарувала найбажанішого жениха в графстві й скромно носить діамантове кольє з медальйоном зі слонової кості, на якому вирізьблено її портрет.

Але сірі очі Софі важкі, а кутики її губ опущені. Мабуть, їй не терпиться оприлюднити це. Для молодої леді ризиковано пов'язувати своє добре ім'я із джентльменом без зобов'язань з його боку. Удова Ріверз стоїть біля доньки й компенсує її мовчазність гучними вигуками. Покійний містер Ріверз збив свої статки на бавовні, але його вдова віддає перевагу шовкам і хутрам. Сьогодні вона сяє в чорному бомбазині, оздобленому сарсенетом.

В іншому кутку зали струнка постать Джонатана Гаркурта зникає за дверима до головного крила будинку. Можливо, він уже шкодує про своє рішення одружитися з донькою зухвалого вискокчи. Джонатан щойно повернувся з великого туру континентом. Зараз він ще більше подобається Джейн, але не настільки, щоб вона захотіла стати його нареченою.

Джонатан та його старший брат Едвін були учнями її батька, і їхнє дитинство минуло поруч із нею в Стівентонському пастораті. У неї одна й та сама проблема з усіма джентльменами в окрузі. Провівши з ними шкільні роки, Джейн не сприймає їх як потенційних залицяльників.

Її увагу привертають лише заїжджі, як-от красень Том Лефрой. І, можливо, Дуглас Фіцджеральд, майбутній священник, якому щось розповідає місіс Ріверз.

У залі повно кліриків, але він такий один. Дуглас Фіцджеральд — позашлюбний син швагра місіс Ріверз,

капітана Джеррі Ріверза. Капітан Ріверз володіє плантацією на Ямаїці. Він відіслав сина до Англії навчатися. Юнак дуже високий і вродливий, на голові в нього срібляста перука, яка відтіняє його смагляву шкіру.

Джейн знайде Джеймса й Генрі та запевнить їх, що її поведінка була цілком пристойною.

Потім, коли сер Джон уладнає цей інцидент і струнний квартет знову заграє, вона помчить в оранжерею й вислухає Тома. Джейн усміхається, бере кришталевий келих мадери в лакея й робить довгий ковток, намагаючись утамувати спрагу. Вино тепле й має присмак апельсинової шкірки та паленого цукру.

Джеймс стоїть у кінці зали. Він високий і худий, вдягнений у сутану. Його напудрені кучері сягають плечей. Він дуже схожий з лиця на Джейн. У всіх дітей Остінів однакові ясні карі очі, високе чоло, довгий і прямий ніс, маленький рот і пухкі рожеві вуста. Джеймс — найстарший із них, і він уважає це Божим провидінням.

— Ось ти де! — Він проштовхується до неї крізь натовп. — Де ти була? Я скрізь обдивився.

— Я ходила по вино, — бреше Джейн, піднімаючи келих на підтвердження своїх слів. — Не хотіла стояти з порожніми руками, коли виголошуватимуть промови.

Джеймс потирає свою довгу шию.

— Не впевнений, що тепер будуть тости.

— Чому? Джонатан відчайдушно намагався уникнути сімейних уз?

— Не мели дурниць, Джейн. Джонатан не наважиться розчарувати своїх батьків. Після того як...

Едвін. П'ять років тому старший брат Джонатана, Едвін, впав із чистокровного жеребця за день до свого весілля з донькою герцога. Він помер відразу, розбивши серця своїм батькам. Ця трагедія посилила й без того